

The Ir Miklat – Who is it Meant to Protect?

Cong. Rinat Yisrael Parsha Shiur - Tavi Koslowe

Source #1

במדבר פרק לה

(ט) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (י) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן: (יא) וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְגַם שָׁמָּה רֹצֵחַ מִכַּה-נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה: (יב) וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגָּאֹל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד-עֲמֹדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט: (יג) וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שִׁשׁ-עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם: (יד) אֵת וְשֵׁשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שֵׁשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה: (טו) לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שִׁשׁ-הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לְנוֹס שָׁמָּה כֹּל-מִכַּה-נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה: (טז) וְאִם-בְּכָלִי בָרָזַל וְהִכְּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמַת הָרֹצֵחַ: (יז) וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ הִכְּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמַת הָרֹצֵחַ: (יח) אֹו בְּכָלִי עֵץ-יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בּוֹ הִכְּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמַת הָרֹצֵחַ: (יט) גָּאֹל הַדָּם הוּא יָמַת אֵת-הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ-בּוֹ הוּא יְמִיתוֹ: (כ) וְאִם-בְּשִׁנְאָה וְהִדְפָּנוּ אוֹ-הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצִדָּה וַיָּמָת: (כא) אֹו בְּאֵיבָה הִכְּהוּ בְּיָדוֹ וַיָּמָת מוֹת-יוֹמַת הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא גָּאֹל הַדָּם יָמַת אֶת-הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ-בּוֹ: (כב) וְאִם-בְּפֶתַע בְּלֹא-אֵיבָה הִדְפּוּ אוֹ-הִשְׁלִיךְ עָלָיו כֹּל-כְּלִי בְּלֹא צְדִיקָה: (כג) אֹו בְּכָל-אֶבֶן אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא-אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקִשׁ רָעוֹתוֹ: (כד) וְשִׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גָּאֹל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה: (כה) וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת-הָרֹצֵחַ מִיַּד גָּאֹל הַדָּם וְהָשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה וַיָּשֹׁב בָּהּ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר-מִשָּׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: (כו) וְאִם-יֵצֵא וַיֵּצֵא הָרֹצֵחַ אֶת-גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה: (כז) וּמָצָא אֹתוֹ גָּאֹל הַדָּם מֵחוּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גָּאֹל הַדָּם אֶת-הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר לֹו הָיָה: (כח) כִּי בָעִיר מִקְלָטוֹ יָשֹׁב עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל-אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: (כט) וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדוֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֵי-יִשְׂרָאֵל: (ל) כֹּל-לְמִכַּה-נֶפֶשׁ לְפִי עֹדִים יִרְצַח אֶת-הָרֹצֵחַ וְעַד אֲחֻזָּה לֹא-יֵעָנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת: (לא) וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי-מוֹת יוֹמַת: (לב) וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ לְשׁוֹב לְשִׁבְתוֹ בְּאֶרֶץ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן:

(9) The LORD spoke further to Moses: (10) Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan, (11) you shall provide yourselves with places to serve you as cities of refuge to which a manslayer who has killed a person unintentionally may flee. (12) **The cities shall serve you as a refuge from the avenger, so that the manslayer may not die unless he has stood trial before the assembly.** (13) The towns that you thus assign shall be six cities of refuge in all. (14) Three cities shall be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge. (15) These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that anyone who kills a person unintentionally may flee there. (16) Anyone, however, who strikes another with an iron object so that death results is a murderer; the murderer must be put to death. (17) If he struck him with a stone tool that could cause death, and death resulted, he is a murderer; the murderer must be put to death. (18) Similarly, if the object with which he struck him was a wooden tool that could cause death, and death resulted, he is a murderer; the murderer must be put to death. (19) **The blood-avenger himself shall put the murderer to death; it is he who shall put him to death upon encounter.** (20) So, too, if he pushed him in hate or hurled something at him on purpose and death resulted, (21) or if he struck him with his hand in enmity and death resulted, the assailant shall be put to death; he is a murderer. **The blood-avenger shall put the murderer to death upon encounter.** (22) **But if he pushed him without malice aforethought or hurled any object at him unintentionally, (23) or inadvertently dropped upon him any deadly object of stone, and death resulted—though he was not an enemy of his and did not seek his harm— (24) in such cases the assembly shall decide between the slayer and the blood-avenger.** (25) **The assembly shall protect the manslayer from the blood-avenger, and the assembly shall restore him to the city of refuge to which he fled, and there he shall remain until the death of the high priest who was anointed with the sacred oil.** (26) But if the manslayer ever goes outside the limits of the city of refuge to which he has fled, (27) and the blood-avenger comes upon him outside the limits of his city of refuge, and the blood-avenger kills the manslayer, there is no bloodguilt on his account. (28) For he must remain inside his city of refuge until the death of the high priest; after the death of the high priest, the manslayer may return to his land holding. (29) Such shall be your law of procedure throughout the ages in all your settlements. (30) If anyone kills a person, the manslayer may be executed only on the evidence of witnesses; the testimony of a single witness against a person shall not suffice for a sentence of death. (31) You may not accept a ransom for the life of a murderer who is guilty of a capital crime; he must be put to death. (32) **Nor may you accept ransom in lieu of flight to a city of refuge,** enabling one to return to live on his land before the death of the priest.

Source #2

דברים פרק יט

(א) כִּי־יִכְרֹת ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־אֲרָצָם וַיִּרְשָׁתָם וַיִּשְׁבֵת בְּעָרֵיהֶם וּבְכַתְיֵיהֶם: (ב) שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדֹּל לְךָ בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ: (ג) תִּקְוֶן לָךְ הַדֶּרֶךְ וְשַׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִנְחִילָהּ ה' אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה כָּל־רָצָח: (ד) וְזֶה דְבַר הַרְצָח אֲשֶׁר־יָנוּס שָׁמָּה וְחַי אֲשֶׁר יָבֵה אֶת־רַעְיוֹהוּ בְּבַל־יָדַעַת וְהוּא לֹא־שָׁנָא לוֹ מִתְּמֹל שְׁלֹשָׁם: (ה) וְאִשֶׁר יָבֵה אֶת־רַעְיוֹהוּ בַיַּעַר לְחֹטֵב עֵצִים וְנִדְחָה יָדוֹ בַּגְּרוֹן לְכַרֵת הָעֵץ וְנִשַׁל הַבְּרוֹזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רַעְיוֹהוּ וְנִמְתּ הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הָעָרִים הַאֵלֶּה וְחַי: (ו) כִּי־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרַי הַרְצָח כִּי־יִנַחֵם לְכַבּוֹ וְהַשִּׁיגוּ כִּי־יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִכְהוּ גִפְשׁ וְלֹא אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא שָׁנָא הוּא לוֹ מִתְּמֹל שְׁלֹשָׁם: (ז) עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוְךָ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדֹּל לְךָ: (ח)

(1) When the LORD your God has cut down the nations whose land the LORD your God is assigning to you, and you have dispossessed them and settled in their towns and homes, (2) you shall set aside three cities in the land that the LORD your God is giving you to possess. (3) You shall survey the distances, and divide into three parts the territory of the country that the LORD your God has allotted to you, so that any manslayer may have a place to flee to. (4) **Now this is the case of the manslayer who may flee there and live: one who has killed another unwittingly, without having been his enemy in the past.** (5) **For instance, a man goes with his neighbor into a grove to cut wood; as his hand swings the ax to cut down a tree, the ax-head flies off the handle and strikes the other so that he dies. That man shall flee to one of these cities and live.** (6) **Otherwise, when the distance is great, the blood-avenger, pursuing the manslayer in hot anger, may overtake him and kill him; yet he did not incur the death penalty, since he had never been the other's enemy.** (7) That is why I command you: set aside three cities.

Source #3

Middle Assyrian Laws B 2

"If a man, who has not yet received his inheritance share, takes a life, they shall hand him over to the next-of-kin. Should the next-of-kin so choose, he shall kill him, or, if he chooses to come to an accommodation, then he shall take his inheritance share.

Source #4

שמות פרק כא

(יב) מִכָּה אִישׁ וְמֵת מוֹת יוּמַת: (יג) וְאִשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹקִים אָנָּה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מִקּוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: (יד) וְכִי יָזַד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעָרְמָה מֵעַם מְזַבְחֵי תִקְוָנוּ לְמוֹת:

12 One who strikes a man, so that he dies, shall surely be put to death. **13** But for one who had not lain in ambush and God *had caused it* to come to his hand, I shall provide a place to which he shall flee. **14** If a man shall act intentionally against his fellow to murder him with guile, from My Altar shall you take him to die.

Source #5

רמב"ם הל' רוצח ושמירת הנפש פרק ה:יא

המזבח קולט--שְׁהָרִי נֶאֱמַר בְּהוֹרֵג בְּנִדּוֹן "מֵעַם מְזַבְחֵי, תִקְוָנוּ לְמוֹת" מִכְּלָל שֶׁהוֹרֵג בְּשִׁגְגָה אֵינוֹ נֶהְרָג בַּמְזַבֵּחַ. לְפִיכֵף הַהוֹרֵג בְּשִׁגְגָה, וְקִלְטוֹ מְזַבֵּחַ, וְהָרִיגוּ שָׁם גּוֹאֵל הַדָּם--הָרִי זֶה נֶהְרָג עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁהָרִיגוּ בְּתוֹךְ עִיר מִקְלָטוֹ.

The Altar provides refuge for him – for it is said regarding one who kills deliberately “from My Altar shall you take him to die,” *implying* that one who killed accidentally may not be killed on the Altar. Therefore, one who kills accidentally, and is absorbed by the Altar, if the avenger of blood kills him there, he is deserving of death, as though he killed him within the city of refuge.

Source #6

Tacitus, Annals 3:60

Tiberius meantime, while securing to himself the substance of imperial power, allowed the Senate some shadow of its old constitution by referring to its investigation certain demands of the provinces. In the Greek cities license and impunity in establishing sanctuaries were on the increase. Temples were thronged with the vilest of the slaves; the same refuge screened the debtor against his creditor, as well as men suspected of capital offences.

Source #7

רמב"ם הל' רוצח ושמירת הנפש

(ה:י) נכנס לעיר מקלטו, ויצא חוץ לתחומה בַּזְדוֹן--הרי זה התיר עצמו למיתה, ורשות לגואל הדם להרגו; ואם הרגו כל אדם--אין חיבין עליו, שַׁנְיָאֵמַר "אין לו, דם"... הגולה אינו יוצא מעיר מקלטו לעולם, עד שימות הכוהן הגדול...
(ו:יג) קצב שהיה מקצב והגביה ידו בקופיץ לאחוריו והחזירו לשפר העצם כְּדָרָךְ שְׁעוֹשִׁין הַקְּצָבִים. כל שימות בהולכה שהיא ההגבהה מלפניו וירידה מאחוריו אינו גולה עליו. וכל שימות בחזרה שהיא עליה מאחוריו וירידה מלפניו גולה. זה הפלל כל שבִּדְרָךְ ירידתו גולה שלא כְּדָרָךְ ירידתו אינו גולה. ואפלו בירידה שהיא צָרָךְ עליה אינו גולה: ...
(ג:ז) רוצח שנגמר דינו להגלותו ומת קדם שיגלה מוליכין עצמותיו לשם. ורוצח שמת בעיר מקלטו קוברין אותו שם. ובעת שימות הפהו הגדול מוליכין עצמות הרוצח משם לקברי אבותיו:

One who is brought into the city of refuge and purposely leaves its boundary- he has allowed himself to die, the avenger of blood is permitted to kill him; and if any other person killed him, they are not liable upon him, as it says "he has no blood"...One who has been exiled may not leave from the city of refuge forever, until the death of the Kohen Gadol.

The following rules apply when a butcher was cutting meat and lifted his hands backward while holding a cleaver, and then brought them forward to break a bone, as butchers do. If anyone is killed while he draws the cleaver back - i.e., while he lifts it up in front of him or while he causes it to descend behind him, the butcher is not exiled. If anyone is killed when he brings the cleaver forward - i.e., while he lifts it up behind him or while he causes it to descend in front of him - the butcher should be exiled. This is the governing principle. Whenever the object that kills is descending, the person responsible should be exiled. If it is not descending, he should not be exiled. Even a descent for the purpose of ascent does not cause the person to be exiled.

When a killer was sentenced to exile and died before the sentence was implemented, his bones should be taken to a city of refuge and buried there. When a killer dies in his city of refuge, he should be buried there. When the Kohen Gadol dies, the bones of the killer may be taken to his ancestral plot.

Source #8

יהושע פרק כ

(ז) וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת-קִדְשׁ בְּגִלְיָל, בְּהַר נַפְתָּלִי, וְאֶת-שְׁכֶם, בְּהַר אֶפְרַיִם; וְאֶת-קִרְיַת אַרְבַּע הַיָּא חֶבְרוֹן, בְּהַר יְהוּדָה. (ח) וּמַעֲבָר לַיַּרְדֵּן רִיחֹו, מִזְרְחָהּ, נָתַנּוּ אֶת-בְּצֵר בַּמִּדְבָּר בְּמִישֵׁר, מִמַּטֵּה רְאוּבֵן; וְאֶת-רְאֵמֶת בְּגִלְעָד מִמַּטֵּה-גָד, וְאֶת-גּוֹלָן בְּבָשָׁן מִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה.

7 They sanctified Kedesh in the Galilee in the mountains of Naphtali, and Shechem in the mountains of Ephraim, and Kiriath-Arba which is Hebron in the mountains of Judah. 8 On the other side of the Jordan, by Jericho, to the east, they designated Bezer in the wilderness in the plain from the tribe of Reuben, and Ramoth in Gilead from the tribe of Gad, and Golan in the Bashan from the tribe of Menasseh.

Source #9

דברים פרק יט

(א) כִּי יִכְרִית ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת אֶרְצָם וִירְשָׁתָם וַיִּשְׁבֶּת בְּעָרֵיהֶם וּבְבָתֵיהֶם: (ב) שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לְךָ בְּתוֹךְ אֶרְצָךְ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ:

1 When Hashem, your God, will cut down the nations whose Land Hashem, your God, gives you, and you will possess them, and you will settle in their cities and in their houses, 2 you shall separate three cities for yourselves in the midst of your Land, which Hashem, your God, gives you to possess it.

Source # 10

במדבר פרק לה

(לג) וְלֹא תַחְנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחְנִיף אֶת הָאָרֶץ וְלֹא יִכַּפֵּר לָדָם אֲשֶׁר שִׁפַּךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדָם שִׁפְכוּ: (לד) וְלֹא תִטְמֵא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׂוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי ה' שׂוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

33 You shall not pollute the land in which you live; for blood pollutes the land, and the land can have no expiation for blood that is shed on it, except for the blood of him who shed it. 34 You shall not defile the land in which you live, in which I Myself abide, for I Hashem abide among the Israelite people.

אֶרֶץ
 יַחְנִיף
 וְלֹא יִכַּפֵּר לָדָם אֲשֶׁר שִׁפַּךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדָם שִׁפְכוּ:
 תַּחְנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׂוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי ה' שׂוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 אֶרֶץ
 יַחְנִיף
 וְלֹא יִכַּפֵּר לָדָם אֲשֶׁר שִׁפַּךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדָם שִׁפְכוּ:
 תַּחְנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׂוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי ה' שׂוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 אֶרֶץ
 יַחְנִיף
 וְלֹא יִכַּפֵּר לָדָם אֲשֶׁר שִׁפַּךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדָם שִׁפְכוּ:
 תַּחְנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׂוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי ה' שׂוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

Source # 11

מסכת כתובות דף קיא

רבה ורב יוסף דאמר תרוייהו כשרין שבבבל ארץ ישראל קולטתן כשרין שבשאר ארצות בבל קולטתן למאי... לענין קבורה

Rabba and Rav Yosef both say: With regard to the worthy of Babylonia, Eretz Yisrael provides refuge; with regard to the worthy of other lands, Babylonia provides refuge. The Gemara asks: With regard to what matter did they issue this statement? ...they taught this with regard to matters of burial, i.e., the worthy of Babylonia are buried in Eretz Yisrael.

Source # 12

פירוש רש"י על מסכת שבת דף ד

קלוטה - החפץ הואיל ונקלט באוירה של רשות הרבים כמי שהונחה בתוכו הוא ואע"ג דלא נח:

Since the object was contained within the airspace of the public domain it is considered as though it rested within in, even though it did not land.